

گناه کاران بی یاور

بعضی ها خیال می کنند که حق حتما باید با همه وجود بیاید جلوی آن ها تا آن ها بپذیرند و از عذاب در امان بمانند! برای همین هم هر چه می گویی مواظب زبان و چشمان و حجاب و هزاران رفتار و افکار دیگر باش، اصلا جدی نمی گیرد. بهانه هم که بحمد الله کم نیست! ریشه فکری اش هم این است که خیال می کند در اقوام گذشته این طوری بوده؛ یعنی اول پیامبر آمده، بعد مردم حرف او را نپذیرفتند تا در نهایت عذاب شدند. مثل همین طوفان که قوم حضرت نوح را نابود کرد.

غافل از این که قضیه برعکس است. مثلاً در همین داستان نوح علیه السلام، مردم آن قدر گناه کردند تا مستحق عذاب شدند. اما خدا از سر رحمت پیامبرش را فرستاد تا بلکه به خود آیند:

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ما نوح را به سوی قومش فرستادیم و گفتیم: «قوم خود را انداز کن پیش از آنکه

عذاب دردناک به سراغشان آید!»

اما وقتی دیگر کسی نیامد، عذاب شدند. به خاطر چی؟ به خاطر خطاهایشان! و شاید به همین دلیل هم خداوند اول می فرماید که آن ها به خاطر خطاهایشان عذاب شدند و بعد می فرماید که نوح علیه السلام ایشان را نفرین کرد! (نوح، ۲۵ و ۲۶)
حالا باز هم می توان گناه کرد به بهانه این که فرصت هست و هنوز عذاب نیامده است؟

سوره مبارکه نوح
آیه ۱

